

ITURRIA

Basauntzak iturri otza, erleak lorea maite, diño euskal abesti zarrak. Emen, egi aundi bat ikusten dogu, egi ederra, bizia emoten dauan berba maitegarria. Abereak, erleak ta giza semeak, guztiak doaz iturri edo loreatara.

Lenengoz, goazen mendietara. Ederrak dira izan be mendiak, arizti ta pagadi ederrak, tarteka-tarteka, zelai orlegiekin. An dabiltez basauntzak, zelairik zelai, eguzki ederretan bedar jaten, biziagaitik lan egiten. Euren dabe inguru guztia, zelaietako bedarra, zugatzetako, arkaitz arteetako bedar gozoak. Jaun eta jabe dabiltez iputika, saltoka, pozez beterik eguzkiaren printze gorrien artean.

Antxe izaten dute euren bizi alaitasuna, ume-aroak, umeka azteko pozak. Bene benetan zoragarria da, basauntzak aitz arte ta aitz puntetan ikustea... Gizonik ibili ezin daiteken tokietan, basauntzak artista batzuen antzera, arkaitzitik arkaitz, saltoka dabilz umore onean. Baiña nozik bein, arek egarri dira ta arkaitz arteko iturri otz ta gardenera doaz gorputzaren egarria asetzeri. Ura burua makurtuta edaten dabe ta origaitik, gero, burua gora jasoten dabe Bibliak esaten dauan antzera... Burua makurtuta, ura edan eben, origaitik gero, burua gora jaso eben.

Abestia astuta, bertan bera, itzi baiño, goazen erleetara. Nork ez ditu maite somorro txiki langille orrek... Uda-

barri, uda ta uda goien, denbora guzti ortan, langille asper bageak dira. Lorerik lore erlien antzera, nor este dabil bizitza guztian... Goizetik gabera orduak zenbatu barik, ezti-gaia batzen bizitza billa. Ta gero aletin guztiz erlauntzean eratu daben ezti, gizonak kenduko dautse umientzat, gaisoentzat nai nagusien janarientzat.

Baiña erlea be egarritu egiten da. Mendi arteko erreka txikietara joaten ba-zara, eguzki berotan, antxe, ikusiko dituzu erle gorriak arri egaletan ura edaten ta indar barriak artzen. Egaria bizi guztien leia da. Ur barik mendiak, zugatzak,, aldapa ta zelaiak igertu egiten dira.

Danetan egarri nagusidunenak geu personak gara. Gorputzak uraren egaria dauka, baita ardauarena be ta bizi izateko bearrezkoak ditu iturriak, maastiak ta abar... Baiña gizon zurak beste egarri zoragarritzko bat dauka, beti bizi izateko egaria. Au ezin giñaike iñola gugandik alderatu... Biziak beragaz daroa egarri ezilkor au.

Ta egarri orren egia, Kurutzean il ta berbiztu zan Jesus'ek, argi ta garbi, euskaldunak esan oi daben legez, geure begien aurrean azalduta itzi euskun. Bizi bedi ta sendatu bedi betiko biziaren egarri ori, itxaropena ta poza izan dagiguzan bizitza onetan.

Paulin

IÑAKI ARANGUREN KAREAGA, ZIORTZA'KO LEKAIDEA IL DA

Pozez beterik artu doguz gure Bizkaia'n lekaide Zistertarrak, euren ekarle Elgezabal' dar Patxi zistertarra izan dogula.

Lekaide-etxe bat ondo oiñarrituta dagoala jakiteko ezaugarria, lekaide bateri bertan lurra emotea izaten ei da. Ori bete da irail onen 22n. egunean,

Iñaki Aranguren Careaga
(Fraile Zistertar)
(Goian bego)

Bilbon hil zan atzo, 2003ko irailaren 21an, 81 urte ebazala, Eleiza Amaren Sakramentuak eta Aita Santuaren Bedeinkazioa hartu ondoren.

Bere anai-arreba, Juan Antonio, Sor Miren (†) (Karitateko alaba) eta Garbiñe; koinata, Margarita Mugica; loba, lehengusu-lehengusina eta beste senideak.

(Funeraria Lea-Artibai, Telf. 94 613 09 60. Markina-Xarrein)

Hileta
GAUR, astelehena, 22
Arratsaldeko 6,00etan
ZIORTZAko Monasterioa

Aranguren' dar Iñaki'ri lurra emon dautsagunean: Rikardo gure gotzain jauna izan zan meza-emoille eta inguruan, 50 abaderen artean, sei lekaide-etxetako abatak, Oliba'ko Zisteréra joan zan eta andik Galizia'ko El Sobrado'ra, eta emengo lekaidea izatea itzi bagerik etorri zan Ziortza'ra. Altzaimer gaisoak eroan dauku epe labur batean. (G.B.).

BERTSO BAT ZUENTZAT

“Ama Birjiña lagun eiezu jende arreri benetan, zure eskua eman eiezu eguneroko lanetan, bere biotzak indartu Ama ez erortzeko neketan. Gero zerura eraman danok Ama zure besoetan.

Sor Justina Aldalur
Lekaime Klaratarrak (Gazteizen)

Olazar'tar Martin'ek